

CONSTRUCCIÓ DE LA REALITAT

1. Quins arguments trobeu al mòdul per justificar que el llenguatge incideix en la nostra percepció de la realitat? I quins arguments trobeu al mòdul per justificar que el llenguatge incideix en la construcció o formació de la realitat?

Al mòdul es parla de dues metàfores que ens ajuden a entendre què és la comunicació i el paper que hi té el llenguatge. La comunicació no transmet el que passa a la realitat, com es percep, sinó que també incideix en la construcció de la realitat. La concepció nostra d'aquests conceptes està marcada per la metàfora de la conducció o transmissió.

La metàfora de la conducció

Segons Michel Reddy (1979) la manera que tenim els humans per entendre la comunicació està determinada per la *conduit metaphor* (metàfora del conducte, també de la conducció). Aquesta idea sorgeix de les definicions que van tenir la comunicació i la informació. Les característiques principals serien que el llenguatge és una mena de conducte que transmet pensaments d'un individu a un altre. La segona característica seria que escriure i parlar són sinònims de traduir els pensaments i els sentiments en paraules. Finalment, que d'escoltar o llegir, se'n pot extreure noves idees, nous conceptes, fins i tot sentiments. Per tant amb aquesta definició, només s'entén la comunicació i el llenguatge com a percepció de la realitat. Per entendre que també es pot crear la realitat haurem de veure els següents elements.

El triangle llenguatge-món-pensament

Benjamin Whorf i Edward Sapir consideren que la percepció del món està determinada pel llenguatge que s'utilitza¹. És important perquè durant molt de temps s'ha cregut que primer s'adquireix el pensament i després el llenguatge (és una expressió del pensament). Però, no és cert, ja que no es pot separar el que es pensa i s'entén de les coses de la manera

---

¹ Teoria coneguda amb el nom de la hipòtesi Sapir-Whorf

com es parla i es construeix lingüísticament. La manera de pensar i entendre el món deriva del llenguatge; es construeixen i es formen les coses anteriors.

Significat i ús del llenguatge

Fins ara s'ha cregut que parlar i fer eren definicions diferents. Sovint es deixa de banda 'parlar', com un fet secundari. Però actualment es dona suport a la idea que no té molt sentit separar aquests dos conceptes, com diu els apunts "amb les paraules fem coses". L'autor que pot definir-ho més bé és Austin que creu que la funció principal del llenguatge és representar el món. Ho demostra amb frases que no aporten res, que no descriuen, però que fan: "Condemno l'acusat a nou mesos de presó".

La vida social

No és possible separar com es parla i es construeix lingüísticament algunes coses de les coses mateixes. La construcció que es pot fer de 'globalització' i l'ús que es fa, és el que afecta i té efectes en la societat. Si es separa la idea del què són les coses i com se'n parla, no té sentit.

---

2. Quina importància tindrien els discursos i les nostres formes de parlar i explicar el suïcidi?

El discurs és una manera de poder recollir els aspectes constructius i productius de l'ús del llenguatge, contraposat al llenguatge que ve a ser la descripció o, també, la representació del món. El discurs és com una mena de marc que ha de donar sentit al seguit de paraules. En el moment que apareixen tot de significats que fan referència a una paraula, en aquest cas podríem parlar del suïcidi, es converteix en una cosa que en podem parlar i referir-nos-hi. Tot el seguit de significats formen el discurs.

Per exemple, el suïcidi vindria a ser el fet que una persona es treu la vida per uns motius

determinats. Aquest fet per algú pot ser negatiu, per altres positiu. Per exemple, en plena edat mitjana, on la religió cristiana tenia un pes important, no estava ben vist que una persona camperola es matés, perquè no podia pagar tributs, no tenia collites, estigués malalta... Durant el segle XIX es creia que el suïcidi era conseqüència de la bogeria. En canvi, en la nostra època, es pot acceptar que una persona es prengui la seva vida, per motius com que està malalt i sap que s'acabarà morint, després de passar per un període llarg, o potser no tan, patint i fent patir als altres. Però no només té a veure en l'època sinó també en el grup social al que es pertany. Sempre hi ha causes socials que poden porten una persona al suïcidi.

Aquesta paraula s'ha dotat de discurs, de varis significats segons qui en pugui parlar, i en cap moment és un conjunt abstracte. Té molt a veure amb la societat que es viu, l'època, els esdeveniments, en la seva creació. Però també en la manera que es tinguin de veure les coses. Una persona que arriba al suïcidi, per alguns pot ser un assassí d'ell mateix, una persona que ha comés un pecat greu. En canvi per altres, és només algú que decideix morir i d'aquesta manera fugir dels seus problemes, que esdevenen per problemes socials.

-
3. Creus que podem conèixer, entendre i pensar el que "és" el suïcidi sense recórrer al llenguatge i als discursos sobre ell? Aquesta tercera pregunta implica una valoració i una postura, per tant no hi ha respostes "bones" i "dolentes": hi ha arguments (els dels mòdul) ben utilitzats i explicats per donar compte de la resposta (per tant arguments entesos tant per estar-hi d'acord com per no estar d'acord). És a dir, sense cap problema podeu recórrer als arguments o els elements.

Crec que és difícil d'entendre què és el suïcidi. El llenguatge no surt, neix, perquè al món passen coses i es limita a transcriure-les, reproduir uns fets que "veu". El suïcidi el coneixem perquè amb el llenguatge es construeixen realitats.

La paraula 'suïcidi' està constituïda per dues parts: el significat (concepte) i el significat (la part sonora de la paraula). Però entre aquestes dues parts no hi ha cap mena de relació. És a dir, nosaltres sabem que el suïcidi vol dir "treure's la vida", però si eliminéssim tot el que nosaltres sabem (el conjunt de significats) de 'suïcidi' no podríem entendre què volen dir aquests sons junts. D'altra banda, es relacionen els signes. El significat de 'suïcidi' depèn de la relació entre altres signes. En aquest cas podrien ser: mort, matar-se, vida, entre altres. Tots aquests elements sols perden el significat.

És a dir, des del meu punt de vista, i amb la lectura d'aquest mòdul, entenc que una paraula sola no ens aporta res de nou. Però la cosa canvia, quan aquesta paraula l'omplim de significat, discursos i la representem. Tornem de nou a 'suïcidi'. Vista així, no ens serveix per a comunicar-nos. Està buida. Dóna un tomb, quan la relacionem amb d'altres paraules, totes juntes ens ajuden a construir un nou significat, un nou discurs. A més, també ens ajuda a comprendre-la comparant els significats, el que pugui tenir ara amb el de fa un, dos o tres segles. Si no sabéssim anglès, se'ns podria dir 'cat' i ens quedaríem igual. Possiblement algú ho acabaria relacionant amb alguna matrícula.